

Zembla.

Het is eigenlijk een herhaling van zetten. Aan de BBC documentaire "Pedigree dogs Exposed" kun je niets meer toevoegen. Een beetje zo van meer van hetzelfde. Het effect zal wellicht ook veel minder zijn dan na de BBC-documentaire en dat is jammer, want er is wel degelijk van alles mis.

Een dergelijk complex onderwerp behandelen in zeg maar netto 35 minuten kan niet. Je moet dan selecteren. Uit de rashondenfokkerij hebben we geleerd dat selectie veel slechts kan opleveren. Dat geldt ook voor de "Zembla-selectie". Wat overblijft is een tendentiekus en veel te eenzijdig beeld van de rashondenfokkerij.

Bijna alles wat men heeft laten zien en horen, is waar. Laat daar geen misverstand over bestaan. Maar er is nog veel meer waar. En daar heeft men het niet over.

Het is waar dat de rashondenfokkerij in een aantal gevallen gezorgd heeft en nog steeds zorgt voor gedochten die door hun extreme bouw en uiterlijk een beroerd leven hebben en er eigenlijk niet zouden moeten zijn.

Het is waar dat hondenshows gaan over prestige en geld, over mensen die hun gevoel voor eigenwaarde ontlenen aan showsucces. Kortom, hondenshows brengen bij een aantal exposanten het slechtste naar boven en dat dit onze rashonden niet ten goede komt, moge duidelijk zijn.

Het is waar, dat keurmeesters mede verantwoordelijk zijn voor de ontwikkeling van het uiterlijk van een ras. Zij bepalen de mode. Dus als bijv. snuitloze, moeilijk ademende exemplaren regelmatig bij bordje 1 komen te staan, wordt dat de trend. Ja, ze zijn mede verantwoordelijk, want primair verantwoordelijk zijn de fokkers. Zij zijn voor 100% aansprakelijk als er iets mis is met hun fokproduct. Klakkeloos achter het oordeel van een keurmeester aanlopen, kan ze duur komen te staan.

Het is waar dat een aantal fokkers niet eerlijk is. Liegen en bedriegen gaan helaas maar al te vaak hand in hand met het fokken van honden. Ook aspirant puppykopers worden zonder met de ogen te knipperen glashard voorgelogen. Je kunt in dit verband rustig spreken van de "hondenmafia".

Het is waar dat het met een aantal rassen heel erg slecht gaat. In de uitzending worden de Engelse Bulldog, de onvermijdelijke Cavalier, en de Berner Sennenhond genoemd. Bij dat rijtje kunnen meer rassen gezet worden. Feit is, dat er met veel meer rassen niets opzienbarends aan de hand is.

Het is niet waar, dat het einde van de rashond nabij is. Bij een aantal probleemrassen zal onherroepelijk ingegrepen gaan worden om ze van de ondergang te behoeden. Denk aan het inbrengen van nieuw bloed en daarmee het vergroten van de genenpool. Het extreme, gezondheidsproblemen opleverende uiterlijk van een aantal rassen zal door steeds meer keurmeesters afgekeurd worden. Dat zal op termijn resultaten opleveren.

Het is niet waar, dat het huidige bestuur van de Raad van Beheer gezondheid van ondergeschikt belang (uitspraak dhr. Gubbels) zou vinden. Jammer dat Norbert Reintjes van Zembla hier niet het principe van wederhoor heeft toegepast. Dan zou hij hebben geconstateerd, dat in 2002 de positie van wat overgebleven was van het toenmalige bestuur inclusief de hele gezondheidsafdeling onhoudbaar was geworden. Top-down beleid inzake gezondheid werd door de leden niet

geaccepteerd. Bij dit beleid had het bestuur zich laten leiden door met name dhr. Gubbels. Om met een schone lei te kunnen beginnen kon het nieuwe bestuur niet anders dan de drie medewerkers van de gezondheidsafdeling ontslaan. Een onwerkbaar situatie, Gubbels werd niet vertrouwd, is zo voorkomen. Dat het nieuwe bestuur het wat betreft gezondheid over een andere boeg moest gooien, was onvermijdelijk.

Dan John Wauben. Hij heeft het zichtbaar moeilijk. Veel te bieden heeft hij ook niet. Zonder medewerking van fokkers en rasverenigingen is het bestuur nergens. Er is geen enkel dwangmiddel voorhanden. Fokkers die het ergens niet mee eens zijn, kunnen net zo makkelijk verder zonder rasvereniging en Raad van Beheer. De enige die dan nog iets zou kunnen, is de overheid. Staatssecretaris Bleeker heeft al laten weten dat maatregelen gaan gelden voor beroepsfokkers. Hobbyfokkers die nergens bij zijn aangesloten, die één of twee nestjes per jaar fokken, kunnen dan doen wat ze willen. Tel uit je winst.

Een stamboom is nu eenmaal geen bewijs van kwaliteit. Een stamboom geeft geen garantie op gezondheid. Wie denkt, dat dit zou kunnen, is niet goed bij z'n hoofd. Hoogleraar dierenwelzijn B. Spruijt maakt het wel erg bont door te stellen dat de stamboom een garantie is voor een grote kans op gebreken. Dat stimuleert fokkers om te gaan fokken zonder stamboom. Die worden dan nergens meer op gecontroleerd en kunnen ongehinderd hun gang gaan. Dan zijn we nog verder van huis.

Rashondenfokkerij is complex en is niet in een uitzending van pak 'm beet 35 minuten op een evenwichtige manier neer te zetten.

René Woudman